

טימו לב אל הנשמה

פרשת ויקהל פקודי
אדר התשע"ח
שבת פרה

דיבורים מתוך שיעורו השבועי של הרה"ג עופר ארז שליט"א השיעור מתקיים בימי שני בישיבת 'חוט של חסד' - רחוב שמואל הנביא 13 ירושלים

מה זה עניין של גלות ושל גאולה: בשביל מה היה צריך להגיד את זה!?

הרי גם בספרי חוקות הגויים כתוב: לא תרצח, לא תגנוב ולא תנאף, ההפק, הם יותר מחמירים מאתנו בדברים האלה, גם באיסלם וגם בנצרות יש לא תרצח ולא תגנוב - אז בשביל מה צריך התגלות א-לוקית כ"כ גדולה כדי לגלות לנו את הדבר הזה? גם אם הקב"ה לא היה אומר לנו את זה במתן תורה גם היינו כותבים את זה, אנחנו רואים שכל מדינה כותבת את זה בספר החוקים שלה לכן נשאלת השאלה בשביל מה היה צריך להגיד את זה? צריך לדעת שלא תרצח לא תגנוב ולא תנאף שהקב"ה אמר לנו בעשרת הדיברות זה לא הלא תרצח והלא תגנוב של הגויים, זה עניין אחר לגמרי..

ליקוטי הלכות ר' נתן שואל שאלה: מה זה עניין של גלות ומה זה עניין של גאולה? לכאורה התשובה היא פשוטה: גלות זה בשעה שעמ"י נמצא מחוץ לא"י וגאולה זה כשאנחנו נמצאים בא"י, אלא ר' נתן שואל מה העניין הפנימי של גלות וגאולה כי אנחנו רואים שאנחנו נמצאים עכשיו בא"י אבל אנחנו עדיין לא בגאולה, אנחנו עדיין נמצאים במציאות שנקראת גלות. ר' נתן כותב בכמה מקומות בליקוטי הלכות ובפרט בהלכות הונאה הלכה ג' שהעניין של גלות זה הריחוק של נפש האדם היהודי מהקב"ה, וגאולה זה הקירבה של האדם היהודי אל הקב"ה.

משטרה שתשמור על החוק

הגויים השיגו והבינו בדעתם שחייבים לכתוב את החוקים האלה בשביל ניהול חברה ומדינה בצורה תקינה, מכיוון שברגע שלא יהיה חוק שאוסר לגנוב ואוסר לרצוח אז לא תהיה מדינה כי הכל יהיה מושחת ומקולקל לכן הם היו חייבים לעשות חוק כזה ומשטרה שתשמור על החוק הזה. הלא תרצח ולא תגנוב שכתוב בעשרת הדיברות זה עניין אחר לגמרי, זה הרבה יותר עמוק ופנימי - הציווי של הקב"ה אלינו זה לעקור את המידות האלה מתוך הפנימיות של הנפש שלנו. לפי הגויים זה לא משנה, לא הרגת מישהו? קיימת לא תרצח. יהודי שלא זוכה לעקור את הכעס, את ההקפדה, את הקנאה ואת השנאה מתוך הלב שלו הוא בעצם עדיין לא קיים את הלא תרצח של הקב"ה, לכן זה עניין אחר לגמרי. כל מה שהתורה מגלה לנו זה לזכות לעקור את המידות הרעות ואת התאוות המיותרות של העולם הזה מתוכנו - אפשר להקיף את כל העולם 10 פעמים בריצה, אפשר לטפס על הרים ואפשר לעשות את הדיברים של הכי הרבה גבורה ואף אחד מהדברים האלה לא מתקרב בקושי שלו לדבר הזה, לכן חז"ל גילו לנו: איזהו הכובש את יצרו.

להוציא מתוכנו את מצרים

בפנימיות שלנו מה שאנחנו צריכים שזה המקום של השמחה, המנוחה והאושר, זה רק כשאדם יהודי מחובר עם הקב"ה, ברגע שאנחנו לא מחוברים עם הקב"ה זה בעצם נקרא גלות הנפש. הגלות הכללית היא גילוי וביטוי של הגלות הפרטית והגלות הפרטית היא כשאדם לא מחובר עם הקב"ה. יש סיבות מאוד עמוקות מדוע האדם היהודי לא יכול להרגיש בשום מציאות הרגשה של שלמות, של אושר ושל מנוחת הנפש אלא רק במקום החיבור עם הקב"ה, אפשר לתת לאדם היהודי מיליארד דולר ואפשר לתת לו את כל ההצלחות של העולם הזה מכל הבחינות שלא יהיה חסר לו שום דבר, אבל אם הוא לא מחובר עם הקב"ה, הוא נמצא במציאות של גלות, לכן ר' נתן אומר שבפנימיות ובעומק הדבר כל העניין של יציאת מצרים זה עניין של יציאה מגלות הנפש שהייתה במצרים אל הגאולה שזה היה מתן תורה, אבל הגאולה היא לא שלמה כי אנחנו יודעים מה עובר על כל עמ"י ועל כל אחד בפרטיות. לפי מדרשי חז"ל יציאת מצרים נמשכה בערך 10 חודשים - למשה רבינו לקח 10 חודשים להוציא אותנו ממצרים, מאז ועד עכשיו אנחנו מוציאים את מצרים מתוכנו - לצאת ממצרים לקח שנה, להוציא את מצרים מתוכנו זה לוקח 3300 שנה ואומר ר' נתן שזה העניין של הגאולה להוציא את מצרים מתוכנו. הלכה למעשה מה הכוונה להוציא את מצרים מתוכנו? מצרים זה כל המציאות של התאוות ושל המידות הרעות..

לאן שירדנו צריך לדעת כלל מאוד גדול: אנחנו לא יכולים לבד. אם אדם עבר עבירה אחת בחייו או שהיה לו הרהור אחד של כעס או תאוה, הוא כבר לא יכול לצאת מזה לבד

הכוונה להוציא את מצרים מתוכנו? מצרים זה כל המציאות של התאוות ושל המידות הרעות..

לא תרצח, לא תגנוב, לא תנאף ולא...

המסכים בנינו לבין הקב"ה זה מציאות התאוות ומציאות המידות הרעות - כדי להגיע לחיבור עם הקב"ה צריך לזכות לעקור את זה מתוכנו ולתקן את זה בתוכנו. יש שאלה ששואלים על מתן תורה: הקב"ה גילה לנו בעשרת הדיברות בין היתר 'לא תרצח, לא תגנוב, לא תנאף, לא תחמוד, לא תענה ברעך עד שקר' לכאורה יש פה שאלה: בשביל מה הקב"ה היה צריך להתגלות בגילוי הא-לוקי הגדול ביותר שהיה מבריא העולם כדי להגיד לנו הלכות ומצוות שגם השכל האנושי משיג אותם?

אנחנו לא יכולים לצאת ממקום כזה לבד - פה מתעוררת השאלה: איך יוצאים ממצרים או אם נדייק יותר, איך מוציאים את מצרים מתוכנו? השאלה הזאת היא על כל הדורות וקל וחומר על הדור שלנו, אם כך איך אנחנו יכולים לעשות את העבודה הזאת? את היסוד הראשון ליציאת מצרים ונדייק ליציאת מצרים מתוכנו אפשר ללמוד מיציאת מצרים של עם ישראל. היסוד הראשון זה שהם יצאו אך ורק בכוח משה רבינו, אף אחד בעולם לא יכל להוציא את עם ישראל ממצרים חוץ משה רבינו..

רבינו תם	צאת השבת	הדלקת נרות	י-ו*
19:01	18:19	17:28	ד
18:58	18:17	17:25	ת"א
18:59	18:18	17:26	חיפה
19:00	18:19	17:27	באר שבע
לנוהגים 40 דקות: 17:08 חמנים עפ"י לוח 'אור החיים'			

אחד שמסתובב ברחובות יותר טוב ממני לקבל סיוע מאוד-מאוד גדול במלחמה

הלכה למעשה עיקר העניין שלנו בדברי האר"י זה לדעת שעיקר גילוי השכינה שזה ההתחברות וההתקשרות שלנו להקב"ה זה ע"י העניין של הצדיק. למעשה הצדיק מעלה אותנו מגדר מצרים שזה בהמה לגדר אדם לכן משה רבינו יכול להוציא את עמ"י ממצרים - הלכה למעשה לימינו צריך לדעת שברגע שאדם מתקשר עם הצדיק הוא מקבל סיוע מאוד-מאוד גדול במלחמה העצומה והנוראית. הצדיק יכול לרדת אלינו אל המציאות שלנו ולהאיר לנו ולהושיע אותנו במקום הזה, יש הרבה צדיקים אמתיים אבל לא כל צדיק אמיתי יכול להאיר לנו את זה. אחד הדברים בעניין ההתקשרות עם הצדיק זה שאנחנו צריכים להתפלל ולבקש הרבה-הרבה מהקב"ה שיאיר לנו את הצדיק האמיתי וגם אם אנחנו יודעים מי זה הצדיק עדיין אדם צריך להתפלל הרבה ולדעת איך לקבל נכון מהצדיק, כי אדם יכול להחזיק לצדיק יד-ביד או להיות מטר מהצדיק אבל לא לקבל ממנו, מצד שני לפעמים אדם נמצא רחוק והוא כן מקבל - העיקר הולך לפי הרצון של האדם.

הצדיק מסייע לנו במציאות של מצרים

ברגע שאדם יודע שגילוי הקדושה והשכינה בתוכנו זה בכוח הצדיק אז הוא יודע שצריך להתפלל על זה הרבה כי זה לא דבר פשוט - זה העצה הראשונה. בספר 'שער הגלגולים' יש שיחה בין רבינו האר"י לתלמידו רבינו חיים ויטאל: ודע שעיקר מה שהשגת ועתיד אתה להשיג זה מחמת שאתה דבק בי באהבה ומכוח האהבה הזאת נשמתי מתעברת בך ומגלה לך את כל זה - ברגע שאדם זוכה להתקשר עם הצדיק, מיד נשמתי הצדיק מסייעת לנו בתוך המציאות של מצרים. הלכה למעשה להתקשר עם הצדיק זה ברגע שאדם אומר 'הרני מקשר את עצמי', מדליק נר, לומד את התורה של הצדיק ומשתדל לקיים את העצות ודבר נוסף זה להתבונן כמה סיעתא דשמיא וכמה זכות יש לנו בעצם מכוח הצדיק. לרמח"ל יש מאמר שנקרא 'קנאת השם צבאות' ושם הוא אומר שאנחנו לא יכולים לשער כמה ייסורים מקבל על עצמו בשבילנו הצדיק שעוסק בתיקון נשמות ישראל..

כמעט כל הישועה של האדם

עד שהצדיק לא מקבל על עצמו ייסורים נוראיים, הוא לא יכול לעזור לנו במקום שבו אנחנו נמצאים - החידוש הנורא שהרמח"ל כותב הוא שמה רבינו קיבל על עצמו ייסורים גם למעלה. אין דבר שלא מגיע למשה רבינו, ומשה רבינו מסכים לא לקבל את כל מה שמגיע לו גם למעלה - הצדיקים אפילו למעלה מקבלים על עצמם בחינה של ייסורים בשביל לעזור לנו בעולם הזה - כשנדע את הנקודה הזאת נוכל להתחבר עם הצדיק מתוך נקודה של הכרת הטוב שמולידה גם אהבה, שדע שהצדיקים מתייסרים ייסורים נוראיים בשבילנו. ככל שאנחנו יודעים יותר את הנקודה הזאת וברגע שאנחנו מרגישים בלב אהבה לצדיק, כמעט כל הישועה של האדם תלויה בדבר הזה..

להגיד כל יום 100 תודה על הדבר הזה

בתורה נ"ט בליקוטי מוהר"ן רבינו אומר שיש כזה דבר שנקרא 'מסילות בלבבם', ברגע שאדם אוהב את הצדיק אזי נעשה מסילות בין הלב שלנו ללב של הצדיק, רבינו אומר שהטוב שבלב הצדיק מתחיל להאיר לנו, והצדיק מקבל את הלב שלנו - אתם יודעים איזה ייסורים יש לו לקבל את הלב שלנו, רק על זה צריך להגיד כל יום 100 תודה שהוא מוכן לקבל את הלב שלנו עם כל הדימויות וכל השטויות שבעולם, הצדיק מוכן לקחת את הרע שבלב שלנו ולהאיר בתוכנו את האור שלו וזה נקרא סוד העיבור, שנשמתי הצדיק מאירה בתוכנו. הנקודה הראשונה ביציאת מצרים זה שאדם ידע שהוא לא יכול לעבוד את הקב"ה לבד. כשאדם חושב שהוא יכול לעבוד את הקב"ה לבד צריך לדעת שהוא עדיין צריך לברר את המדמה שלו - זה נקודה ראשונה.

בשעה שהקב"ה שלח את משה רבינו להוציא את עמ"י ממצרים אנחנו יודעים שמה רבינו מתווכח עם הקב"ה שבוע ימים, כתוב במדרשים שמה רבינו אמר להקב"ה: איך אתה מצפה מאחד כמוני שאני יוציא את עמ"י ממצרים? משה רבינו היה עניו מכל האדם אשר על פני האדמה - לכאורה הקב"ה מבקש ממה רבינו לגאול את עמ"י ולכאורה אם הקב"ה מבקש אז יש מקום לסרב אבל אם הוא מצווה אז לא משנה מה אתה מחזיק מעצמך, אם הקב"ה מצווה עלייך אתה חייב ללכת ולהוציא את עמ"י ממצרים. רק אחרי שמה רבינו אמר להקב"ה ביום השביעי 'שלח נא ביד תשלח' רק אז הקב"ה מצווה עליו. כולם מיד שואלים מה הכוונה שלח נא ביד תשלח? רש"י אומר שלח נא ביד מי שאתה רגיל לשלוח והוא אהרן. תרגום יונתן אומר שלח נא ביד פנחס, מכיוון שפנחס הוא אליהו והוא הולך להודיע על הגאולה האחרונה אז שעכשיו יקיים גם את הגאולה הראשונה. הרמב"ן מביא את הפירוש של רש"י ושל תרגום יונתן בן עוזיאל ואומר 'הנכון בעיני, שלח נא ביד כל אשר תשלח, כי אין אדם בעולם שלא יהיה הגון יותר ממני לשליחות' - תמצא איזה מישוה שמסתובב ברחובות והוא יותר טוב ממני, כך אומר הרמב"ן

מהמצב הכי גרוע בעולם...

כשהקב"ה שמע שמה רבינו אומר לו: כל אחד בעולם יותר טוב ממני, באותו רגע הקב"ה אומר לו: עד עכשיו ביקשתי ממך יפה ובדרך-ארץ שתגאל את עמ"י ולא קיבלת, עכשיו אני מצווה עלייך אל תקשה קושיות ולך תגאל את עמ"י. אנחנו רואים שעמ"י לא יכול לצאת ממצרים אלא רק ע"י הצדיק וזה כלל, כמו שזה היה במצרים כך זה בכל דור ודור. בכל דור ודור אנחנו צריכים שיסייעו לנו להוציא את מצרים מתוכנו, צריך לדעת שזה המהות של הצדיק, לצדיק יש כזה כוח שהוא יכול להוציא את עמ"י ממ"ט שערי-טומאה. חז"ל אומרים שאם עמ"י היו נשארים עוד רגע קטן (זמן שלוקח להפוך את האות ה"א לאות ח"ת) אז הם היו נכנסים לחמישים שערי טומאה ולא היו יכולים לצאת ממצרים. שימו לב מה משה רבינו יכול לעשות לעמ"י, חמישים יום אחרי מ"ט שערי טומאה עמ"י מקבלים את התורה שזה ההתגלות הא-לוקית הכי גדולה. הצדיק הביא את עמ"י ברגע אחד מהמצב הכי גרוע בעולם למדרגה הרוחנית הכי גדולה.

אלמוגים, אדני-השדה וקופים

רבינו האר"י הקדוש כותב בספרו 'עץ חיים' בשער מ"ב שיש ארבעה מדרגות של נבראים בבריאה: דומם, צומח, חי ומדבר וממשיך ואומר רבינו האר"י שהקב"ה ברא את העולם באופן כזה שבין כל מדרגה למדרגה תמיד יש ממוצע, הכוונה שצריך שתהיה מציאות שמשתפת בתוכה הן דומם והן צומח ובין צומח לחי וכן הלאה. הממוצע בין דומם לצומח זה האלמוגים. האלמוגים זה דומם אבל יש להם תכונות של צומח לכן זה ממוצע בין הדומם לצומח. רבינו האר"י מביא את המשנה במסכת כלאיים שאומרת שיש חיה שנקראת 'אדני-השדה', זה חיה שמחוברת עם הטבור לארץ, ברגע שמנתקים את החבל הטבור שלה מהאדמה היא מיד מתה מכיוון שהיא יונקת את החיות שלה מהאדמה - מצד אחד זה בעל חי ומצד אחד זה צומח. הממוצע בין חי למדבר זה הקופים..

הצדיק הוא ממוצע בין הקב"ה לאדם

מה יש מעל המדבר? הקב"ה. אומר רבינו האר"י הקדוש: ויש ממוצע בין האדם להקב"ה - הממוצע בין האדם לבין הקב"ה זה הצדיק. מה שכתוב על האבות שהם היו מרכבה לקדושה, הכוונה שהם היו ממוצע בין הא-לוקות לנברא. צריך לדעת שגם הצדיק הגדול ביותר הוא נברא, אלא בכוח זה שנשמתי כ"כ מאירה את הא-לוקות למעשה הוא נקרא בבחינת ממוצע בין הקב"ה לבין האדם - אם היה אומר את זה חסיד ברסלב היו סוקלים אותנו באבנים, ברוך השם שרבינו האר"י כותב את זה..

הפצה חובקת עולם
של הרה"ג עופר ארז שליט"א
ofererez.co.il 02-650-29-29
לקבלת העלון בחייל orhadaat148@gmail.com

לראות את עבודת האמונה בקריאת שמע

אחרי שאנחנו מתקרבים לצדיק עכשיו יש עוד נקודה מאוד יסודית ומאוד משמעותית וזה נקרא בירור האמונה בהקב"ה - רבינו אמר: אצל העולם אמונה זה דבר קטן, אצלי זה דבר גדול מאוד. באמת כל העבודה שלנו זה לברר את נקודת האמונה שלנו בהקב"ה ופה יש עבודה ובירור מאוד-מאוד גדול, אפשר לראות את כל העבודה של האמונה בקריאת שמע. אנחנו אומרים את קריאת שמע כמה פעמים ביום ויש בזה יסודות מאוד-מאוד גדולים של נקודת האמונה. קודם כל אנחנו אומרים 'שמע ישראל', מהגמרא ומהשולחן ערוך אנחנו רואים שזה פנייה לעצמנו ולכלל נשמות ישראל להתעורר לשמוע את מה שאנחנו הולכים עכשיו להגיד, חשוב מאוד לכוון בזה על כלל נשמות ישראל, יכול להיות שאדם יגיד עכשיו ק"ש עם התעוררות נכונה ויהודי באורוגואי יקבל עכשיו התעוררות לתשובה מהק"ש שלו..

המצרך הכי יקר היום בכדור הארץ: שמחה
איפה שאנחנו לא אומרים להקב"ה תודה ואנחנו ככעס ועצבות זה אומר שבעצם הנפש שלנו עדיין לא מסכימה בשלמות עם הנקודה שהכל לטובה. צריך לדעת שהיום הרבה שואלים איך זוכים לשמחה ולאוויר? למעשה המצרך הכי יקר היום בכדור הארץ זה אושר ושמחה. יש כאלה שאומרים שאם יהיה להם מיליון דולר בעובר-ושב אז הם יזכו לאושר ושמחה, יש כאלה שמאמינים שאת האושר והשמחה הם ימצאו באיזה מסיבה בהודו או בטיבט - לכל אחד יש כיוון אחר איך זוכים לאושר ושמחה, צריך לדעת שהנקודה האמתית זה 'השם אחד' - ככל שאנחנו יותר זוכים להשיב ללב שלנו את הנקודה הזאת כך האדם זוכה להתחבר עם המקום של האושר והשמחה - איך זוכים לזה? בכל רגע ורגע מתעוררות כנגד האדם מניעות לראות שהשם אחד ושהכל לטובה וזה אחת הסיבות שצריך להגיד את ק"ש בבוקר ובלילה, בבוקר צריך להגיד קריאת שמע כדי לדעת שכל מה שהולך להיות לנו היום הכל לטובה.

כל יום מתחדשים עלינו בזיונות ומניעות

בצאת הכוכבים צריך מיד להגיד ק"ש של הלילה כדי לראות שכל מה שקורה לנו בלילה זה הכל לטובה לכן צריך להגיד גם בבוקר וגם בלילה ק"ש, כדי לקבל את הכוח לקבל את כל מאורעות היום שהכל זה לטובה. צריך לדעת שלמצוות ק"ש יש כוח נורא ואיום בהשבה הזאת - אם אדם יזכה מיד אחרי כל קריאת שמע לכוון את הכוונה הזאת במחשבה שהשם עושה את הכל והכל לטובה, עצם כוח המצווה גורם לפעול באופן כזה שזה משיב לנו את זה ללב. כל יום צריך להגיד את ק"ש מחדש מכיוון שבכל יום מתחדשים על האדם בזיונות ומניעות חדשות שהוא יראה שזה לא לטובה לכן אנחנו מקדימים את זה בקריאת שמע, זה כוח מאוד גדול..

לחבר את הנפש עם הקב"ה

נקודה נוספת זה העניין של התודה, רואים את זה אצל רבינו ואצל ר' נתן וכל הספרים מלאים בנקודה הזאת: צריך להבין שמאוד חשוב להגיד תודה אבל לפני שאומרים תודה חשוב מאוד להתבונן על מה יש לנו להגיד תודה, כמה דברים יש לכל אחד מאתנו שעליהם אנחנו צריכים להגיד תודה. 2 הנקודות האלה בשמע ישראל שזה ההתבוננות להגיד תודה ואח"כ להגיד תודה, זה היסוד והשורש של האמונה. היום רוב הבעיות שיש זה בעיות רגשיות, זה מדוכא וזה עצוב, זה יש לו כעסים ולזה יש חרדות - מה השורש של כל הבעיות הרגשיות? שלא מחוברים עם הקב"ה, הכל מתחיל מזה שאדם לא מחובר עם הקב"ה. הנקודה של הצדיק והנקודה של קריאת שמע וההתבוננות בתודה ואמירת תודה - כל זה פועל בצורה מאוד-מאוד חזקה לחבר את הנפש בחזרה עם הקב"ה זה יסוד מאוד גדול ביציאת מצרים מתוכנו.

למה צריך לדעת שהכלבים לא נבחו!?!?

יש עוד יסוד אחד בעניין של יציאת מצרים: התורה מציינת ביציאת מצרים 'ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשנו' - לכאורה יש דבר יותר תמוה? כאלה ניסים וכאלה דברים נוראים ועצומים היו בליל יציאת מצרים, כל מערכות הבריאה השתנו בשביל עמ"י ביציאת מצרים ומה התורה מציינת לנו? שגם הכלבים לא נבחו באותו לילה, מישהו מבין מה עכשיו החשיבות לדעת שגם הכלבים לא נבחו באותו לילה? למעשה עוד קודם לכן כתוב שעבד מעולם לא ברח ממצרים מכיוון שברגע שהוא היה מגיע לגבול מצרים הוא היה שומע נביחות של כלבים, נבהל וחוזר מיד למצרים, ז"א שהכלבים שמרו שהעבדים לא יברחו ממצרים - מה זה הסוד של הכלבים? הזוהר הקדוש אומר שיש את קליפת ישמעאל שזה חמור, קליפת עשיו זה שור והקליפה הקשה ביותר שזה נקרא הפנימיות והמוחין של הקליפה זה 'קליפת הכלב'. המדרש אומר שעל הדגל של מצרים היה ציור של כלב, כל העניין של הכלב זה מאוד עמוק..

לכן המצווה הזאת יכולה לעזור הרבה-הרבה נשמות לכן אנחנו קודם כל מתחילים עם זה ומתחילים התעוררות לעצמנו ולכלל נשמות ישראל. כשאנחנו אומרים 'השם א-לקינו' אנחנו מכוונים שהוא בעל הכוחות כולם - נתבונן קצת בזה: בכל הבריאה יש הרבה כוחות, בעולם שלנו יש מחשבים, יש חלליות, יש איזה נשיא בארה"ב - רואים שיש הרבה מציאויות והרבה כוחות. היסוד בהשם א-לקינו זה לדעת שכל הכוחות כולם מראשיתם ועד אחריתם ומהקטן ביותר ועד הגדול ביותר, אין לזה שום מציאות חוץ מהקב"ה, פירוש הדבר שהכל בעצם מלבושים למציאות השם, לכוח השם ולמלכות השם. למעשה במילים 'השם א-לקינו' אנחנו מבטלים את כל הבריאה למלכות של הקב"ה, 'אין עוד מלבדו', הקב"ה עשה, עושה ויעשה והוא פועל את כל הפעולות, הכל זה הקב"ה..

זה לא 99% אלא זה 100%

אם כך מתעוררת השאלה מדוע אנחנו אומרים אח"כ 'השם אחד'? אין דבר מיותר, צריך לדעת שזה נקודה באמת לא פשוטה. הגמרא ושאלת על הפסוק 'ביום ההוא יהיה השם אחד ושמו אחד', וכי עכשיו הוא לא אחד? אומרת הגמרא שהיום אנחנו מברכים על הטובה 'הטוב והמיטיב' ועל הרעה 'דיין האמת', לעתיד לבוא נברך על הכל 'הטוב והמיטיב' - 'השם אחד' מתייחס לא לזה שהקב"ה אחד אלא לעניין אחר: שכל מעשיו של הקב"ה זה רק הולך על יסוד אחד ועל נתיב אחד והוא 'הטוב והמיטיב', שהכל-הכל לטובה. צריך לכוון ב'השם אחד' שכל מה שהשם עושה זה השלמות והטובה הכי גדולה שיכולה להיות זה לא 99% טוב זה 100% טוב..

אז על מה יש לי להיות עצוב או לכעוס?

כל עבודת האמונה שלנו בעולם הזה זה 'השם אחד', הרבה יותר קל לנו לקבל שהקב"ה הוא בעל הכוחות כולם אבל יש בתוכנו עדיין איזה וכוח פנימי איתו והיינו משנים כמה דברים, למעשה אצל כל אחד מאתנו יש איזה חצי אחוז שהוא היה מציע להקב"ה לשפר את כל הנהגת הבריאה, אז כל מה שהשם עושה זה לא 100%? העבודה שלנו זה לדעת שזה 100% לטובה - זה נקרא עבודת האמונה. לכאורה הדברים פשוטים וכמעט כל המאורעות של החיים שלנו מסתובבים סביב הנקודה הזאת כי ככל שאדם יותר זוכה להשיב ללב שלו שכל מה שהקב"ה עושה הכל לטובה למעשה פה זה נקודת החיבור היותר שלמה ביננו לבין הקב"ה. אומר הרב דסלר בספר 'מכתב מאליהו' שיש 2 רגשות בתוכנו שבהם אנחנו לא מסכימים עם הקב"ה והם: כעס ועצבות. השורש של הכעס והעצבות זה שאדם לא מסכים עם ההנהגה של הקב"ה בשלמות כי אם הכל-הכל לטובה אם כך על מה יש לי להיות עצוב או לכעוס?

קו המידע של הגה"צ הרב אליעזר בלנד שליט"א
02-5875777

יש עוגת קצפת שהיא כולה אלוקות?!

ר' נתן אומר שבשעה שרבינו אמר 'אין שום ייאוש בעולם כלל' הוא החזיק חזק בזקן וצעק את זה בצעקה נפשית ורוחנית מעומק הלב - ר' נתן אומר שרבינו צעק את זה כך כדי להאיר לכל הנשמות. מדוע רבינו דווקא צעק את הנקודה הזאת בקול גדול? כי הצעקה של הצדיק זה הבידור שבתוכנו, ברוך השם הצדיק יושב בצד הימני של המוח ושל הלב ופרעה והיצר הרע יושבים בצד השמאלי וכל היום אומרים לנו: אתה לא יכול לצאת מתאוות העולם הזה. הבידור הזה שעמ"י בפי החירות זה לא איזה סיפור היסטורי, צריך לדעת שזה מלחמה יומיומית בתוכנו. רבינו אומר שיש ליצר הרע כ"כ כוח בדבר הזה שהטענה שאי-אפשר להשתחרר ממנו היא כביכול טענה צודקת. הלוואי שלא נעשה עבירות אבל תגיד שגם בתוך הקדושה, האם יש כזה דבר לאכול עוגת קצפת שהיא כולה א-לוקות? יש כזה דבר? כן. זה מה שרבינו אומר 'כמוני ממש' שגם כשאתה תאכל עוגת קצפת זה יהיה הכל א-לוקות..

'אני יכול לעשות אתכם כמוני ממש'

במדרש רבה כתוב: אפילו חסיד שבחסידים מכוון להנאתו - שואלים מי זה החסיד שבחסידים שמכוון להנאתו, הכוונה לא לשם שמיים, יש לו הנאה של פירוד מהקב"ה? החסיד שבחסידים זה ישי אביו של דוד המלך שמת בעטיו של נחש וכתוב שהוא היה ירא שמיים מאוד-מאוד ולא היה לו שום עוון - גם הוא לא יכול בשלמות לכוון לשם שמיים - אם כך יש פה באחוז מסויים טענה צודקת, אי אפשר להשתחרר מזה, זה קושייה גדולה אבל רבינו אומר 'אני יכול לעשות אתכם כמוני ממש' ומתכוון לתקן גם את הנקודה הזאת של החסיד שבחסידים, זה פלא מאוד גדול. אנחנו יודעים שהניסיונות הם עצומים ונוראים אבל רבינו גילה לנו דבר נפלא מאוד, אתה מרגיש שפרעה קושר אותך עכשיו בקליפת הלב וכל הלב שלך עכשיו זה כלב? תדע לך ברגע שאתה מדבר עם הקב"ה ואתה אומר לו: יש לי עכשיו עוגת קצפת במחשבה, בלב ובכל מקום אבל אני לא רוצה את הדבר הזה - צריך לדעת שזה סוד מאוד גדול: עצם הדיבור שאדם מדבר עם הקב"ה על הנקודה הזאת, באותו רגע הוא מתקן את הדבר ולא מקלקל. עצם העובדה שאדם אומר: אני לא רוצה את זה - זה לא משנה אם דקה אחרי זה יהיה לך פי 10 רצונות למה שהיה לפני דקה, תדע לך שאתה תיקנת, רק שכרגע זה תיקון חלקי, זה כל הזמן נקודה שמצטרפת לנקודה, הרבה אנשים סיפרו לי שהם הלכו עם הנקודה הזאת שנים והיה להם קשה להאמין שזה מועיל אבל הם אמרו לי: ביום אחד פתאום ראינו איך כל השנים האלה פועלים את הפעולה שלהם בבת אחת, אדם קם בבוקר ופתאום אין לו את התאוה הזאת, אנשים אומרים לי: אני אפילו לא יודע איך יצאתי מזה..

הדיבור יכול לעשות אותנו 'כמוני ממש'

כשמשח רבינו בא לפרעה הוא אמר: תכבד העבודה על האנשים ואל ישעו בדברי שקר, פרעה אומר: מה שהצדיק אומר זה דברי שקר - הקליפה אומרת: כל מה שהצדיק אומר זה דברי שקר, לפעמים אנחנו מאמינים לה, באיזה בחינה? אין שום ייאוש יש לזה גבול, יש דברים שאני לא יכול לצאת מהם - אדם צריך לדעת: בכוח הצדיק שמאיר את זה בתוכנו ומגלה לנו, הדיבורים שלנו עם הקב"ה יכולים לעשות אותנו 'כמוני ממש' כמו שרבינו אמר.

2 סלעים ענקיים בדמות של זכר ונקבה

הנקודה של הכלב זה למעשה בירור מאוד גדול ולכל אחד מאתנו יש בירור מאוד-מאוד מאוד גדול עם כל הנקודה הזאת. לאחר יציאת מצרים עמ"י הגיע למקום שנקרא 'פי-החירות', זה היה 2 סלעים מאוד גדולים ובניהם היה מעבר ושם עמ"י עבר. בפסוק כתוב כך 'וישבו ויחנו לפני פי החירות' - מה זה וישבו? מיד אחרי זה פרעה אומר 'נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר' - לכאורה מה הקשר בין זה לזה? בספרים הקדושים כתוב שפה היה כל סוד ההטעיה שהקב"ה הטעה את פרעה. אחרי שעמ"י עברו את פי החירות הקב"ה ציווה על משה רבינו: תשובו ותחנו מול פי החירות. פרעה שעקב אחרי בני"י שמע על המהלך הזה ומכאן הוא אמר 'נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר', הם לא יכולים לעבור את פי החירות. אומר המדרש שהיו שם 2 סלעים ענקיים שנמצאים שם ממריאת העולם אבל מוסיפים חז"ל ואומרים לנו שהסלעים האלה היו כדמות זכר ונקבה והיה להם עיניים והיו מסתכלים זה על זה, זה מזכיר לנו את סוד הכרובים אבל זה בדיוק ההפך. כתוב בספרים הקדושים שהשורש של כל כוח התאוה הידועה בעולם זה מהסלעים האלה. כל העניין של הכלבים שהיו שומרים שעבד לא יברח ממצרים, הכוונה לעבד של התאוות..

אם אתה יוצא אתה מפסיד את החיות...

כלב זה נקרא כולו לב - ברגע שעבד היה מגיע לשמה הוא היה שומע נביחות בתוך הלב שלו: אם אתה יוצא ממצרים אתה מפסיד את כל החיות כי כל החיות זה תאוות ועבודה זרה, אם אתה יוצא מפה אתה מפסיד את כל החיות שלך, מיד הוא היה חוזר בחזרה. היה שווה לו לקבל מכות העיקר להיות בתוך מציאות התאוות - כל הכישוף הזה של הכלב היה קשירה, זו גם הסיבה שקושרים כלב, וחז"ל גם מציינים שהבא על גוייה לעתיד לבוא היא קשורה בו ככלב - שימו לב שהעניין של הכלב זה תמיד קשירה - הכוח של הטומאה ח"ו קושר את האדם אל התאוה ואז הקליפה הזאת טוענת: אתה לא יכול לצאת ממני, אם אתה תצא ממני אז אתה תאבד את החיות שלך, אין לך חיים בלי התאוה - על זה נאמר 'ולכל בני"י לא יחרץ כלב לשנו' - עומק הדבר זה שבאותו ליל יציאת מצרים היה נס עצום ונורא: התבטלה קליפת הכלב..

הוא מראה את זה לכל אחד לפי בחינתו

עמ"י השתחרר מהקשירה הזאת של פרעה בליל יציאת מצרים. פרעה לא מאמין שיש מציאות להשתחרר מתאוות העולם הזה, למעשה בעומק הדבר הוויכוח בין שורש הקליפה שזה פרעה לבין שורש הקדושה שזה משה רבינו זה על הנקודה הזאת האם אפשר להשתחרר מתאוות העולם הזה או לא. צריך לדעת שכל מה שאנחנו רואים בעולם יש את זה בתוך הלב שלנו. אם יש את פרעה שזה הרב דקליפה שטוען שאין מציאות להשתחרר מהתאוות, אז צריך לדעת שהוא נמצא פה ויש לו 2 מקומות, אחד זה הצד השמאלי של המוח ואחד זה הצד השמאלי של הלב והוא כל הזמן לוחש לנו: תדע לך, לא משנה מה תעשה אתה לא יכול להשתחרר ממידות רעות ומתאוות העולם הזה - לצערנו הרב הרבה פעמים אנחנו מקשיבים לו, כל החלישות הדעת שיש לאדם היהודי זה בגלל הלחישות שהוא לוחש את זה בתוכנו, הוא טוען והוא מביא ראיות: תסתכל על עצמך, אתה באמת מאמין שאתה יכול לצאת מתאוות העולם הזה?? והוא מראה את זה לכל אחד ואחד לפי בחינתו..

כי באמת אם היו הכל שומעים לקול צדיקי אמת לילך בדרך זה: להאמין תמיד בהשם יתברך שהכל לטובה וליתן שבח והודיה תמיד להשם יתברך בין בטיבו בין בעקו, בוודאי היו מתבטלים כל הצרות וכל הגלויות לגמרי וכבר היתה גאולה שלימה'

רבי נאן מברסל

ישמע בזינו'

פוסט ברוח וחסידות ואמונה מברבי חז"ל והכתי ורורו כעניין פסקת הייסורים והרוד להתגבר עליהם

כפי שד"ש

פי באמת כל החפץ ליבות לתשובה אמיתית ורצונית בשמחה אמיתית. זו הדרך...

להשיב עכשיו בטלפון: 02-650-29-29 (שלוחה 1)

או בנקודות ההפצה

לחרווח והקדשות: 0525-39-59-85

להצלחת: שלמה בן ראובן, יהודית בת שולמית, יצחק בן מסעודה, אביבה בת אסתר, גל יונתן בן אביבה, הילה בת מרים, רון בן אביבה, ליאור בת אביבה, יוסף-חיים יהונתן בן שמחה, יוכבד בת רחל, נתן בן אסתר וב"ב, אוריאל ושירה עמרם, דביר-אהרון בן אילת, הודיה בת אילת, אהרון בן חנה, אהובה שירה בת ציונה, אדל בת אורלי, דוד בן אורלי, שיראל בת סיגלית, סיגלית בת רבקה, אורטל בת שולמית, דבורה בת פני-פריחה, יונתן בן עזנה, אביעד בן כוכבה, אליז בת חביבה, הראל בן אליז, נחמן בן חנה.

אודט בת מזל, נחשון בן גמאר, חיים בן שמעה, שוליקה בת מסעודה, יונה בת בניה, שמחה בת זינה, זהבית בת שרה, יוסף בן כרמלה, כרמלה בת מרים, עוזיאל בן פשיא, שרונה בת שרה, הרב יוסף נתניאל בן שרה, אסתר בת רחל, תמר-פרידה בת סוזן-רחל, חיה-רחל בת עישה, מסעודה קצב בת חוה.

לעילוי נשמת: ראובן בן סאלם, יעקב בן סעיד, נחמן בן יעקב, לבני בן יעקב, נחום בן יעקב, שלום בן אורה, לוי שאלתיאל בן שלום, יוסף-חיים בן אברהם, רפאל בן עובדיה חבני, מתתיהו בן רחל, אפרים בן מנחם דב, מרים בת אירן, משה בן פסח, שרה בת ישראל אלטר, הרב ישעיהו בן מזל, שירת-מרים בת שני ורן, אדריאן בן לימור, שמואל בן יחיא ושרה, שלמה בן בניה, שרה בת לאה, מזל בת אסתר, יחיא סמי בן לאה, בנימין בן לאה, בועז בן רומיה, ארז בן דליה, ישראל בן יעקב גלס, אסתר בת רבקה, משה בן רחל, שמעון בן רחל, נדרה בת גורזיה, יעקב בן פרחיה, ניסים בן חפסיבה, שמחה בת עודד.